

αὐτῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

ΕΤΟΣ 27
ΑΡΙΘ. 68.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΛΙΟΣ 1873.

Τιμή ἑτησία, Ἀθηναίων λ. 50
" " Ἐπαρχιῶν 60
" " Τουρκίας δρ. 1,00

ΟΙ ΔΥΑΚΕΣ ΤΟΥ ΒΟΡΝΕΟΥ.

Τὸ Βόρνεον εἶναι νῆσος τῆς Ἀσίας, καὶ ἐκτὸς τῆς Αὐστραλίας εἶναι ἡ μεγίστη νῆσος τοῦ κόσμου· καίτι καὶ εἰς τὸ ἀνατολικὸν Ἀρχιπέλαγος τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ, καὶ ἔχει μῆκος μὲν 800 μιλίων, πλάτος δὲ 700. Ὁ δὲ πληθυσμὸς αὐτῆς ὑποτίθεται ὅτι ἀναβαίνει ἕως πέντε περίπου ἑκατομμύρια. Οἱ αὐτόχθονες τοῦ Βορνεοῦ καλοῦνται Δύακες, καὶ εἶναι διηρημένοι εἰς πολυ-

αριθμοὺς φυλάς, ἐκάστη αὐτῶν φέρουσα τὸ ἰδιαίτερον αὐτῇ ὄνομα. Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν φυλῶν λαμβάνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν ποταμῶν, οἷτινες διαρρέουν διὰ πάσης τῆς νήσου.

Ἐκτὸς τῶν αὐτοχθόνων, οἷτινες κατέχουν ὀλίγα μέρη τῶν παραλίων, ὑπάρχει καὶ ἄσασαν τὴν νήσον καὶ πλῆθος Κινέζων ἀποίκων, κατοικοῦντων συνήθως παρὰ τὰς ἐκβολὰς καὶ τὰς ὀχθὰς τῶν ποταμῶν. Ἀλλ' ἐξ ὅλων τῶν ἀποίκων, αἱ Μαλαῖοι εἶναι οἱ πολυπληθέστεροι κατέχοντες σχεδὸν ὁλόκληρα τὰ παραλία τῆς νήσου.

Τὸ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν κεφαλὴν ἐχθροῦ τινος, εἴτε ἀνδρὸς εἴτε γυναῖκος, ἀδιάφορον τοῦτο, εἶναι ἡ μεγίστη φιλοδοξία ἡ μᾶλλον τὸ πάθος παντὸς Δύακος. Καὶ αἱ γυναῖκες ἀκόμη ἐνθαρρύνουν τὸ βάρβαρον τοῦτο ἔθιμον εἰς τοσοῦτον βαθμὸν, ὥστε οὐδεμία κόρη συγκατατίθεται νὰ νυμφευθῇ ἐὰν ὁ μέλλων αὐτῆς σύζυγος δὲν δυνηθῇ νὰ δεῖξῃ τὴν γενναιότητα αὐτοῦ κατὰ τὸν φρικτὸν τοῦτον τρόπον, καὶ νὰ στολίσῃ τὴν οἰκίαν τοῦ μὲ μίαν τοὐλάχιστον κεφαλὴν. Λέγεται ὅτι αἱ κεφαλαὶ αὗται, ἀφοῦ κομισθῶσιν εἰς τὰς οἰκίας ἐν μεγάλῃ παρατάξει καὶ θριάμβῳ, ξηραίνονται καὶ κρεμῶνται εἰς τοὺς τοίχους, καὶ οἱ μετὰ ταῦτα οἱ ἄνδρες ἄδουσιν πρὸς αὐτὰς ἐσπερινὰ ᾠσματα ὡς τὰ ἀκόλουθα.

Ἡ μὲν κεφαλὴ σου εἶναι εἰς τὴν κατοικίαν ἡμῶν,
Ἡ ψυχὴ σου ὅμως περιπλανᾶται εἰς τὴν ἰδικὴν
σου χώραν.

Ἡ κεφαλὴ καὶ ἡ ψυχὴ σου τώρα εἶναι ἰδικὰ μας.
Κατάπαισον τοὺς συμπατριώτας σου νὰ φονευθῶσι
παρ' ἡμῶν.

Ἡ ἐνδυμασία τῶν ἀνδρῶν συνίστάται γενικῶς ἐξ ἐνὸς ἐπωμίου δεδεμένου περὶ τῆς ὀσφύος, καὶ αἱ δύο ἄκραι τοῦ ὀποίου κρέμονται ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν πρὸς στολισμὸν τῶν δὲ περιχορμόν τὸν λαιμὸν καὶ

τοὺς βραχίονάς των μὲ κομβολόγια, κόγχας, δδόντας, καὶ μὲ πεπλεγμένα φύλλα τοῦ φοίνικος. Κρεμοῦν καὶ ἀπὸ τὰ ὠτα αὐτῶν χάλκινα ἐνώτια ἀρκετοῦ βάρους, ἕνεκα τοῦ ὁποίου τὰ ὠτά των ἐκτείνονται εἰς μέγεθος ὅπως ὑπερφυσικόν.

Ἡ ἐν καιρῷ πολέμου ἐνδυμασία των εἶναι μᾶλλον ἐπεξεργασμένη καὶ ἐπιδεικτική. Τότε θέτουν εἰς τὰς κεφαλὰς των κίτρινον κεφαλόδεσμον ἐκ φλοιοῦ δένδρου, ἢ ὀρθὴν περικεφαλαίαν κεκοσμημένην μὲ πτερὰ, καὶ πλέκουν μὲ κομβολόγια τὰς μακρὰς καὶ μελαίνας τρίχας τῆς κεφαλῆς των, καὶ φοροῦν χονδρὸν βαμβακερὸν χιτωνίσκον ἔχοντα ἐρυθρὰ ποικίλματα, ἢ ἄλλα τοιαῦτα ζωηρὰ χρώματα, τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζονται καλῶς εἰς τὸ χαλκοειδὲς δέρμα των, καὶ τοὺς παριστάνοιν λίαν ζωηροὺς καὶ ἀριμανίους.

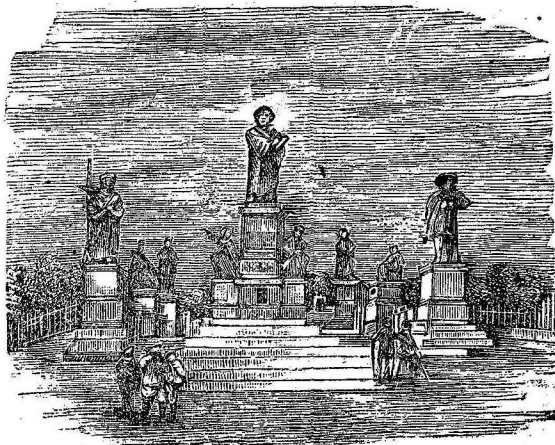
Ἡ θρησκευτικὴ κατάστασις τῶν Δυάκων εἶναι τὸ λυπηρότατον μέρος τῆς ἱστορίας αὐτῶν. Δὲν ἔχουσιν οὔτε ἱερεῖς, οὔτε εἰδῶλα· δὲν προσεύχονται διόλου, οὔτε προσφέρουν θυσίας ὅπως ἐξελείψωσι τὸν Θεόν. Ἐχουν μερικὰς συγκεχυμένας καὶ ἀορίστους ἰδέας, ληθθεῖσας πιθανὸν ἐκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ ἐνὸς ὑπερτάτου, ὄντος ὀνομαζομένου Τούπα, ὅστις, λέγουσιν, διτι κατοικεῖ εἰς τὰς νεφέλας καὶ πέμπει ἐκεῖθεν τὴν βροχτὴν, τὴν ἀστραπὴν καὶ τὴν βροχίην· προσέτι διτι ὑπάρχει τόπος εἰς τὰ καταχθόνια τῆς γῆς Σάθουα καλούμενος, ὅπου ὑπάρχουν οἱ καλοὶ μετὰ θάνατον. Ἀπασαί αἱ θρησκευτικαὶ γνώσεις τῶν Δυάκων περιορίζονται εἰς ταύτας τὰς ἀμυδράς ἰδέας. Ἐχουμεν ὁμῶς λόγον νὰ δοξάσωμεν τὸν Θεόν, διότι τὸ φῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ ἤδη ἤρχισε νὰ ἀνατέλλῃ καὶ εἰς τὸ Βύρνεον. Ἀγγλοὶ καὶ Ὁλλανδοὶ ἱεροκῆρυκες πρότινος καιροῦ ἐγκαταστηθέντες ἐκεῖ γράφουν ἐσχάτως ἐκείθεν διτι πολλοὶ ἐκ τῶν Δυάκων ὄχι μόνον παρεδέχθησαν ἤδη τὸ αἰώνιον Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ἐπεσφράγισαν καὶ τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πίστιν των μὲ αὐτὸ τὸ αἷμα των. Εἶπε ὁ Κύριος νὰ εὐλογήσῃ τοὺς Δυάκας.

ΕΑΝ ΜΕ ΑΓΑΠΑΤΕ ΣΤΗΡΙΧΘΗΤΕ ΚΑΛΩΣ ΕΠ' ΕΜΕ.

Εὐσεβὴς τις Ἀγγλὺς διδασκάλισσα ἐδίδασκέ ποτε ἐν Περσίᾳ κλάσιν τινὰ Περσίδων κορασίων, ἅτινα ἐνεδιαφέροντο πολὺ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν των. — Ἡ κορία αὕτη κορυκαθῆσα πολὺ ἡμέραν τινὰ ἐκ τῆς πολλῆς ἐργασίας, ἐφαίνετο καταπολλὰ ἀδύνατος καὶ λειποθύμος. Μία τῶν μαθητριῶν παρατηρήσασα τὴν ἀδυναμίαν τῆς ἀγαπητῆς τῆς διδασκαλίσης ἐξηκώθη καὶ καθήσασα πλησίον αὐτῆς, τῇ εἶπε μὲ τρόπον τρυφερώτατον. «Στηριχθῆτε, παρακαλῶ ἐπ'

ἐμέ.» Ἡ ἀγαθὴ διδασκάλισσα ἀγκούθησε μὲν ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς μαθητρίας αὐτῆς, ἀλλ' ἐλαφρῶς· ἐπειδὴ δὲν ἤθελε νὰ ἐπιδαρύνῃ τὸ κοράσιον. Ἡ μαθήτρια ὁμῶς ἐννοήσασα τοῦτο πάλιν τῇ εἶπε μὲ τὴν αὐτὴν γλακεῖαν φωνήν. «Ἐάν με ἀγαπάτε στηρίχθητε καλῶς ἐπ' ἐμέ.»

Τεθλιμμένη Χριστιανὲ, εἴτε νέος εἴσαι εἴτε γέρον μὴ φοβῆσαι νὰ στηριχθῇς καλῶς ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν. Ἀκουσον τί ἐγράφει πρὸς παρηγορίαν πάντων ἡμῶν. «Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ρίψατε ἐπ' Αὐτόν, διότι Αὐτὸς φροντίζει περὶ ὑμῶν.» (ἀ. Πέτρου ε', 7.) Χωρὶς ἐμοῦ δὲν δύνασθε νὰ κάμητε οὐδέν. Ἰωάν. ιε' 5.) «Δὲν θέλω σὲ ἀφήσει, οὐδὲ σὲ ἐγκαταλείψει.» (Ἐβρ. ιγ' 5.) «Αὐτὸς τῶντι τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἐδάσασε, καὶ τὰς θλίψεις ἡμῶν ἐπεφορτίσθη.» (Ἡσαΐας νγ' 4.) «Ἀπάτωρ παῖ, ἀμῆτωρ κόρη, ἐγκαταλειμμένη χήρα, καὶ πάντες οἱ πεφορτισμένοι μὲ ἀμαρτίαν, λύπην ἢ στενοχωρίαν, ὁ Ἰησοῦς λέγει εἰς ὑμᾶς· Ἐάν με ἀγαπάτε στηρίχθητε καλῶς ἐπ' ἐμέ.

Τὸ πρὸς τιμὴν τοῦ Λουθήρου ἀνεγερθὲν μεγαλοπρεπὲς μνημεῖον.

Τὸ μνημεῖον τοῦτο ἀνηγέρθη ἐν τῷ δημοσίῳ κή-
πων τῆς ἐν Γερμανίᾳ πόλεως Βορμὰτις, εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ 1521 συνήθροίσθη ἡ διάσκημος διαίτα, ἐνώπιον τῆς ὁποίας προσκληθεὶς ὁ Λουθερός ὑπὸ Καρόλου τοῦ Ε'. Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας καὶ προ-
τραπεῖς ν' ἀρνηθῇ τὴν πίστιν του ἀπέρριψε μετ' ἀ-
ξιοθαυμάστου τῶντι εὐτολμίας τὴν χαμεπαῖ, πρότα-
σιν τῶν παπιστῶν.

Ἡ λαμπρὰ αὕτη οἰκοδομὴ ἀπεπερατώθη τὴν 24ην Ἰουνίου 1869· δηλαδὴ δώδεκα ἔτη μετὰ τὴν κατά-
θεσιν τοῦ θεμελίου λίθου, καὶ ἐδαπανήθησαν εἰς αὐ-
τὴν 280,000 δραχμῶν, ἀπασῶν προελθουσῶν ἐξ αὐ-